

El Diacrític | | Actualitzat el 22/02/2019 a les 11:45

Soroll Femení

«Soroll va néixer amb la intenció de ser un espai per a una colla de dones que lluitem pels nostres drets» | «Actualment, treballem amb la problemàtica de la renovació del NIE a la comissaria de la Policia Nacional de Vic»

Mans d'algunes de les membres del col·lectiu Soroll Femení | Soroll Femení

Soroll Femení és un col·lectiu feminista creat per una colla de dones nascudes on les seves mares van voler que naixessin. Dones que no tenen por, dones que no necessiten que ningú les apoderi perquè sobre l'apoderament poden fer-ne classes elles mateixes.

Algunes som dones analfabetes, d'altres semianalfabetes i d'altres tenim carrera.

La majoria som dones a les quals, quan sortim al carrer, apunten amb el dit i sobre nosaltres fan comentaris, ho sabem. Ens tenen per ignorants i mal vestides, o massa vestides. La majoria de les persones que ens assenyalen, per sort, no pateixen pobresa, tenen recursos econòmics, però ens tenen por. Perquè el fet de tenir recursos econòmics no significa ni que no siguin ignorants ni que vulguin sortir de la seva zona de confort.

I seguim als carrers: molt vestides, mal vestides i, algunes, xampurrejant el català amb tota la il·lusió del món, tot i saber que a Pompeu Fabra li vindrien tots els mals. Però ell, com a savi que era,

ens estaria molt agraït per l'esforç, el respecte i la voluntat de visibilitzar la llengua catalana. Tant de bo que els que ens apunten amb el dit al carrer ens poguessin dir, almenys, «bon dia» en un dels nostres idiomes: *salam aleikum, buenos días, sat sri akaal, baraka da asuba, allin p'unchaw, e káàáro, on belike e dian, bom día, puama...* De fet, no ens diuen ni «bon dia» en el seu idioma, no ens miren als ulls. Som invisibles en funció d'on som i segons a qui li convé. L'empatia és la clau de la convivència social, i també és la clau per fer desaparèixer les pors i que vegin que ni mosseguem ni ens quedem amb les ajudes socials si no les necessitem.

Hi ha un rumor molt pervers que diu que les persones migrades ens quedem amb totes les ajudes, però ni ens quedem amb totes les ajudes ni ens les donen per ser migrades. Les persones que rebem les ajudes que, de fet, són mínimes i indignes, som les persones que les necessitem. I les pot necessitar qualsevol persona, tingui o no tingui el DNI espanyol. La ignorància fa mal, però els prejudicis que se'n deriven encara en fan més. Soroll va néixer amb la intenció de ser un espai per a una colla de dones que lluitem pels nostres drets: dones migrades, no migrades, en trànsit, les que hi som i les que hi volen ser.

La primera vegada que vam sortir al carrer va ser el 20 de juny de 2018 per denunciar públicament que una dona violada és una dona violada, així de clar i contundent. Tingui o no tingui DNI espanyol, la violació és el que és i s'ha de denunciar. Les dones treballadores negres i magrebines de Huelva han estat violades durant mesos. Hem sortit al carrer a denunciar-ho i a solidaritzar-nos-hi o, millor dit, a fer soroll i que ens sentin. Ens hem trobat amb la solidaritat de les companyes d'altres entitats feministes. Estem fent xarxa i cada dia som més fortes. Cadascuna amb les seves lluites i els seus ideals, que són la defensa dels nostres drets i la voluntat de conquerir-ne de nous, de lluitar contra el patriarcat i les seves urpes masclistes.

Actualment, a Soroll Femení treballem amb la problemàtica de la renovació del NIE a la comissaria de la Policia Nacional de Vic. Ens trobem amb la dificultat que comporta denunciar-ho i fer-nos sentir. Hem plantat cara a la Policia Nacional. Hem presentat una queixa al Síndic de Greuges de Vic i, allà mateix, ja n'hem tramitat una altra al Defensor del Poble. Parlar de la Policia Nacional és parlar de l'Estat i parlar de l'Estat i dels drets civils i humans bàsics és un gran tema. Ja coneixem com se les gasta l'Estat amb nosaltres, quan parla de país i de migració.

Nosaltres, ara, denunciem que per poder renovar el NIE s'ha de demanar cita per Internet i resulta que és més fàcil que et toqui la loteria que aconseguir-ne. I, si no el renoves en el termini que et marca l'Estat, ho perds tot, sense miraments. Segons les gestions que ha fet el Síndic, la Policia afirma que per poder demanar cita ens hem de connectar al web només els dilluns a partir de les 9:30h i intentar agafar-ne una de les 125 disponibles, i que s'acaben abans d'una hora. Després no es donen més cites fins al dilluns següent a la mateixa hora i, per tant, les cites que es donen el 18 de març són a partir del 18 d'abril. Això, però, no funciona. No n'aconsegim mai. L'única alternativa que tenen les persones que han de renovar el NIE i que estan desesperades és pagar un advocat o advocada, o un gestor, de 20? a 50? perquè accedeixi al web oficial i demani cita. També en un horari determinat, dilluns al matí, i amb un màxim de 125 cites per a tota la setmana. El sistema es tanca un cop es donen aquestes cites. Aquest fet és doblement pervers: d'una banda, has de saber que això existeix, que només pots fer-ho en aquest horari i que només hi ha 125 cites i, de l'altra, que un cop s'han donat aquestes cites, es tanca el sistema. No té sentit ni lògica. Hauria de ser un sistema obert on es pogués demanar cita qualsevol dia a qualsevol hora.

La cita que, en teoria, és gratuïta per a tothom, a la pràctica no ho és per a les persones que depenen del NIE, ja que han de contractar el servei d'un professional, si ho volen, perquè no tenen cap altra alternativa: o el contracten o no poden renovar el NIE. D'aquesta manera, entenem que la llibertat és molt relativa i que, de fet, no en tenim. A més, a través d'una advocada o una gestora et poden donar cita a un altre poble. Pocs cops te la donen a Vic mateix. Increïble, però cert. I la població amb DNI i que té tots els avantatges tot això no ho sap.

Aquestes dones sobre les quals diuen que van massa vestides, que són massa negres, massa

sud-americanes, massa callades, massa elles, tenen problemes burocràtics greus fins i tot per fer una cosa tan simple com demanar hora per renovar el NIE. Per això fem soroll, per això ens indignem i sortim al carrer. Per això no tenim por. Si us plau: empatia, solidaritat i humanitat.

Katia Juncks | Encarna Andrés | Yousra Touri | Rosario Trinidad | Manpreet | Mònica Sánchez | Maishé